

Mořešum 4

Starý kudůk se na židli neklidně zavrtěl. Se zatčením nepočítal, vždyť nic neukradl, jen doručoval dopis. Ukázalo se ovšem, že tady v Breedsmouthu na něj místo člověka, kterému měl dopis předat, čekala skupinka soudních úředníků.

“Pokud nebudeš spolupracovat, skončíš ve vězení na hezky dlouhou dobu. Je ti to jasný?” řekl klidným hlasem Drystan.

Kudůk přemýšlel, do čeho se to zase namočil. Že je dopis důležitý, mu bylo jasné, jinak by mu za jeho doručení ten chlápek z Veilportu, co měl tak uhrančivý pohled, nezaplatil tolik peněz. On se ale vůbec nezajímal o to, co je v dopise, ani proč ho má doručit co nejrychleji. Na to už byl moc starý a zkušený, lepší je se na nic neptat.

“Ale já vážně nic nevím. Do toho, co se píše v zavřeném dopise, který nesu, mi nic není.”

“Jenže když hledáš po Breedsmouthu usvědčeného penězokazce, stáváš se trochu podezřelým, nepřipadá ti?” ozvala se sladce Valandorina.

“O tom jsem nic nevěděl. Vy na mě koukáte jako na nějakého velkého zločince, jako byl Balto, ale já jsem jen pěšák, který neví víc, než kolik potřebuje,” odsekl vzdorovitě kudůk.

“Kdo je to Balto?” zeptal se se zájmem Morvain.

Kudůk se usmál. “Vy asi nebudete z Markhamu, co? Jinak byste věděli, kdo to je, nebo možná spíš byl, Balto. Je to už strašně let zpátky, kdy tenhle nejslavnější zločinec z rodu kudůků řádil ve městě Markham. Jeho zločiny tehdy skončily něčím, co by se dalo nazvat občanskou válkou. Já přišel do města s rodičema až později, když už byl Balto dávno pryč a kudůci byli zatlačeni do západní části města. Ale ještě si dodnes pamatuji na zbytky barikád v ulicích, na kterých se pár měsíců před naším příchodem bojovalo.”

Kwaelor si znechuceně odfrkl. “A proč by nás tahle lekce z dějepisu měla zajímat?”

“To není žádná historie, Markham už rozdělený zůstal. V ulicích se sice už neválčí, ale nám kudůkům se tam nikdy nežilo dobře. Museli jsme bydlet jen ve smrduté západní čtvrti, koupit dům jinde zakazovala vyhláška. Když jsme potřebovali někdy pomoct, tak se nám strážní v lepším případě vysmáli, v horším jsme od nich schytali ránu. Vůdce kudůků Filiant se to snažil změnit, ale na to byl moc malej pán.”

Drystan si odkašlal. “A co to má společného s tím, že jsi teď podezřelý z toho, že se paktuješ s kriminálníky?”

“Říkám vám to, abyste pochopili, že jsem odtamtud musel vypadnout a od té doby se potloukám po ostrově sem a tam. Přežívám, jak se dá. Možná všechny prácičky, který jsem kdy vzal, nebyly úplně poctivý, ale nikdy jsem nikomu neublížil. Na to si dávám pozor.”

Valandorina se tázavě podívala na Drystana. Toho začala přemáhat únava, a tak si protřel oči a zeptal se: “Prohledali jste všechny jeho věci?”

“Komplet všechno,” podotkl Morvain.

“Zdá se, že je to fakt jenom poslíček. Žádný náznak toho, že by věděl co a komu nese,” dodala Valandorina.

“No jo, tak to se s ním nebudeme zdržovat. Pusťte ho, ten nám nestojí ani za to, abychom kvůli němu vyplňovali hlášení pro soudce Sparka...”

